

תת"ע 4746/08/20 - מדינת ישראל ע"י נגד מוחמד אלאעסם - נוכח ע"י

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 4746-08-20 מדינת ישראל נ' אלאעסם
אלון אופיר שופט

המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הדס טוביה
נגד	
הנאשם	מוחמד אלאעסם - נוכח ע"י ב"כ עו"ד אבו קוידר - נוכח

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 67 בפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961.

בהתאם לעובדות כתב האישום נהג הנאשם ביום 23.7.20 רכב בעיר באר-שבע לאחר שביום 16.12.18 נפסל לשנה על ידי בית המשפט מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה ודבר הפסילה הודע לו ביום 5.7.19.

הנאשם הודה במיוחס לו והצדדים טענו בפני לעונש באופן פתוח ללא כל הסדר טיעון.

בטיעוניה, ציינה המדינה כי נהיגת הנאשם בזמן פסילה, באה על רקע פקיעת רישיון נהיגה שלו משנת 2012, כאשר קיבל רישיון נהיגה בשנת 2010 ומאז ביצע 11 עבירות תעבורה שחלקן עבירות זהות.

לטענת המדינה זו הפעם השנייה בה נוהג הנאשם רכב בעודו תחת פסילה פעילה, והוא נהג גם פעם אחר פעם ברכב כאשר אין ברשותו רישיון נהיגה תקף.

אמנם לא תלוי כנגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה, אך תסקיר שירות המבחן אינו ממליץ על ענישה בעלת אופי שיקומי ולכן עותרת המדינה למתחם שנע בין 6 ועד 20 חודשי מאסר בפועל, ובתוך מתחם זה סבורה כי ראויה ענישה הכוללת מאסר בפועל, פסילה מוחשית של רישיון הנהיגה, הפעלת פסילה מותנית במצטבר, ענישה צופת פני עתיד וקנס.

ב"כ הנאשם סבר כי אין כל הצדקה לענישה הכוללת מאסר או פסילה בפועל של רישיון נהיגת הנאשם.

לשיטתו המדובר באדם נורמטיבי ששרת שירות מלא בצה"ל וזכה לקבלת תעודות הצטיינות ממפקדיו.

ב"כ הנאשם הדגיש כי למרות אי ההמלצה על ענישה בעלת אופי שיקומי, שירות המבחן ממליץ על מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה.

למרות המלצת שירות המבחן, ביקש ב"כ הנאשם להימנע משליחת הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות שכן המדובר באב נורמטיבי לשני ילדים (בני 10 ו-16), מפרנס יחיד כמנהל עבודה בחברת בנייה ואם ישלח לביצוע עבודות שירות, לא יוכל לפרנס את משפחתו.

עוד הודגש כי הנאשם נפסל בפרשה זו עד לתום ההליכים, ואין הצדקה לפסילה נוספת (לפי עמדת ההגנה) מעבר לפסילה שרוצתה.

דין וגזירת הדין -

הערך המוגן בעבירה של נהיגה של בזמן פסילה הוא שלום הציבור וזכותו לנוע בדרכים בבטחון.

בפרשה זו יש לקבוע את מתחם העונש הראוי ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה אשר התרחשה בעקבות החלטה על פסילה אחת שניתנה על ידי בית משפט השלום בבאר-שבע ביום 16.12.18 למשך שנה.

ביום 20.1.20 קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כבוד השופטת שלו, בעפ"ת 21538-08-19 מדינת ישראל נגד גניים (להלן - פרשת גניים) את הדברים הבאים:

"לא אחת נקבע, כי העבירה של נהיגה בזמן פסילה היא אחת מעבירות התעבורה החמורות, שכן מעבר לסכנה הנשקפת לציבור, מנהיגותו של מי שרשות מוסמכת קבעה כי הוא מסוכן באופן המצדיק את פסילתו; הרי שמדובר בעבירה המבטאת זלזול בשלטון החוק וברשויות אכיפת החוק.

יפים בהקשר זה דברי כב' השופט לוי ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב... על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי 'מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים'".

על כן, נקבע בפסיקה ענפה, כי על בתי המשפט להטיל בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ענישה מחמירה, לרבות עונשי מאסר בפועל; ובעניין **אבו לבן** הנ"ל נקבע, כי אין מניעה להטיל עונש של מאסר בפועל בגין עבירה זו, גם על מי שלא תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי (ראו גם רע"פ 1211/12 **ישראלי נ' מדינת ישראל** (15.2.12)). הדברים נכונים, על אחת כמה וכמה, בעניינו של מי שאין זו הרשעתו הראשונה בעבירה זו. וכך נקבע ברע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.19, להלן - עניין **ליפשיץ**):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק... בנוהגו בפעם השלישית בזמן פסילה, בעוד עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל לראשו, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין והוא אינו נרתע מסיכון חיי אדם. יש לייחס חומרה רבה להתנהגות זו, המצדיקה, בנסיבות העניין, עונש מאסר בפועל כפי שנגזר על המבקש".

בפרשת גניים קבע בית המשפט המחוזי כמתחם ענישה ראוי עונש מאסר בפועל שנע בין 6 ועד 20 חודשי מאסר.

אלא שהמתחם לעיל נקבע בפרשת גניים על רקע הדברים הבאים:

"בענייננו, מעבר לחומרת העבירות כשלעצמן, הרי שהנסיבות הקשורות בביצוען, מציבות את הפגיעה בערכים המוגנים ברמה גבוהה. המשיב נהג ברכב לאחר שנפסל במסגרת חמישה גזרי דין שונים, לפסילה מצטברת של 88 חודשים; ובעת שרשיון הנהיגה שלו פקע לפני למעלה מ-14 שנה; ומכלול נתונים אלו, מעיד הן על רמת המסוכנות הגבוהה לבטחון הציבור כתוצאה ממעשיו, והן על רמת הזלזול וההתעלמות שלו מהוראות רשויות אכיפת החוק."

במקרים אחרים שקדמו לפסיקה לעיל, וכאשר הנסיבות היו שונות וקלות יותר, קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מתחמים אחרים לעבירה של נהיגה בזמן פסילה:

בעפ"ת 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל נקבע:

"מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה."

מתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נקבע

בעפ"ת 43966-08-13 (מחוזי באר-שבע) חאלד זידאן נגד מדינת ישראל:

"הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בין 6 חודשים ועד לחמש שנים."

כפי שנקבע בסעיפים 40ב', ג' ו-ט' של חוק העונשין, לחומרת מעשה העבירה בנסיבות ובמידת אשמו של הנאשם יינתן המשקל הראוי לצורך קביעת מתחם הענישה המתאים למקרה הנדון.

בפרשה שבפני ולפי עובדות כתב האישום הכולל את פרטי רישיון נהיגת הנאשם, הנאשם **מורשה במקור לנהיגה**.

לא יוחסו לנאשם בכתב האישום עבירות נלוות זולת עצם הנהיגה בפסילה (לא נמלט משוטרים ולא יוחסה לו התנהגות

אותה ניתן להגדיר כבריונות כבישים).

נהיגת הנאשם באה על רקע החלטת פסילה אחת של בית המשפט מיום 16.12.18 עת נפסל הנאשם לשנה בהעדרו (משך הפסילה אינו מופיע בכתב האישום והוא נתון שטענה המדינה בטיעוניה) לאחר שלא התייצב למשפטו.

בנסיבות אלה, כפי שנוסח כתב האישום בו הודה הנאשם, מידת הפגיעה בערך המוגן היא קלה, ולכן אני קובע כי מתחם הענישה בפרשה זו על פי עובדותיה שבכתב האישום ינוע בין עונש של מאסר מותנה ועד לעונש של שנת מאסר בפועל.

מתחם הפסילה בפועל ינוע בין 6 חודשי פסילה ועד ל- 60 חודשי פסילה בפועל והכל כפי שנקבע

בפסיקה הרלוונטית שצוטטה על ידי לעיל לנסיבות קלות של ביצוע עבירה זו.

ניתוח נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה ללא כל הסדר טיעון וללא כל תיקון של כתב האישום המקורי.

יש לקחת נתון זה לזכותו.

הנאשם אדם נורמטיבי לחלוטין, נעדר כל עבר פלילי, אך מבחינה תעבורתית הוא אוחז ברישיון נהיגה משנת 2010 ולחובתו 11 הרשעות קודמות.

רישיון הנהיגה של הנאשם פקע בשנת 2012 ובהתאם לניתוח עברו התעבורתי המדובר במי שלא חדל מלנהוג רכב ללא רישיון נהיגה תקף ואף בזמן פסילת רישיון נהיגתו פעם נוספת בעבר:

ביום 7.6.13 נהג הנאשם לראשונה רכב ללא רישיון נהיגה תקף.

כך גם עשה הנאשם ביום 3.3.15, 22.7.16, 17.11.16 כאשר ביום 16.9.15 נהג רכב בזמן פסילה כאשר רישיון נהיגתו עדיין אינו תקף.

המדובר בחמישה מקרים קודמים בהם נהג הנאשם רכב כאשר אין בידיו רישיון נהיגה תקף ובאחד מהם היה גם תחת פסילה פעילה של רישיון נהיגתו.

אלא, שלא בכך מסתכם הקושי במצבו של הנאשם לאור עברו:

את העבירה נשוא פרשה זו - נהיגה בזמן פסילה, ביצע הנאשם ביום 23.7.20, ואף שפסילה מותנית הייתה תלויה כנגדו, ואף שנתפס פעם אחר פעם בעבר נוהג רכבים ללא רישיון נהיגה תקף, גם לאחר ביצוע העבירה בפרשה זו, ביום 7.6.21, נהג הנאשם שוב ברכב כאשר הוא בלתי מורשה לנהיגה משנת 2012 ובגין נהיגה נוספת זו נדון ביום 19.7.21

ל-18 חודשי פסילה בפועל ולענישה מותנית.

במצב המתואר לעיל, אנו עוסקים בעבריו תנועה סדרתי שאין לו רישיון נהיגה תקף כעשר שנים, והוא ממשיך לנהוג רכב פעם אחר פעם כאשר בפרשה זו הנהיגה היא בזמן פסילה בפעם השנייה.

קריאת תסקירו של שירות המבחן מייצר תמונת מצב עגומה בכל הקשור לניתוח "גורמי הסיכון" בפרק זה בתסקיר. המדובר בתסקיר המדבר בעד עצמו ומפאת סודיות תוכנו והיות החלטה זו פומבית, לא ארחיב מעבר לקביעה לפיה עמדת שירות המבחן רחוקה מאד מעמדה בעלת אופי שיקומי ביחס לנאשם.

שירות המבחן מוצא את הנאשם כמי שמתקשה מאד לזהות גבולות ברורים בתחום עבריינות התעבורה, עמדותיו ביחס לעבירות אלה מקלות, וקיים פוטנציאל של מסוכנות מצידו בתחום זה.

המלצת שירות המבחן היא להימנע מענישה בעלת אופי שיקומי, ולשיטת השירות נחוצה ענישה הכוללת רכיב של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה.

ככל שהדבר קשור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הרי שהמדובר באב לשני קטינים, מפרנס יחיד כמנהל עבודה באתר בנייה אשר הביע באמצעות בא כוחו קושי ממשי לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות מפאת החשש לאיבוד מקום עבודתו.

ב"כ הנאשם הדגיש את שירותו הצבאי המרשים של הנאשם בצה"ל ואת העובדה כי לחם עבור המדינה וזכה להצטיין במסגרת שירותו בצה"ל.

על פניו המדובר בנתון שיפעל לזכות הנאשם בפרשה זו.

בנסיבות המתוארות לעיל, ולאחר שאיזנתי בין כלל השיקולים לקולה ולחומרה, הגעתי למסקנות הבאות:

נוכח עברו התעבורתי המכביד מאד של הנאשם, והעובדה כי המדובר בנהיגה שנייה שלו בזמן פסילה, אין מנוס מגזירת ענישה גבוהה יותר מחלקו הנמוך של המתחם ולא ניתן להסתפק ברכיב של מאסר מותנה בלבד.

המלצת שירות המבחן לענישה הכוללת רכיב של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות היא המלצה סבירה בעיני בנסיבות שתוארו לעיל.

נוכח לקיחת האחריות המלאה של הנאשם, היעדר עבר פלילי מכל סוג, ושירותו הצבאי בצה"ל, אין אני מוצא הצדקה להורות כי המאסר ירוצה מאחורי סורג ובריה ונכון יהיה בעיני אם ירוצה המאסר בדרך של עבודות שירות.

אני דוחה את בקשת ההגנה להימנע מכל רכיב של מאסר ולהסתפק בענישה הכוללת של"צ.

רכיב של של"ץ שמור לנאשמים לגביהם מתקבל תסקיר חיובי הכולל המלצה שיקומית ממשית, או כאשר עברם התעבורתי סביר ולא חורג לחומרה.

בפרשה שבפני אני סבור כי ריצוי מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות יאזן בצורה נכונה את השיקולים לקולה ולחומרה ויש בו כדי לענות על עקרון ההלימה הקבוע בחוק.

אדגיש כי הנני ער לבקשת ההגנה להימנע מגזירת מאסר ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות מפאת החשש לעבודתו של הנאשם, אך החלופה להורות על ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריא נראית לי חורגת מגבולות הענישה הנדרשת בפרשה זו, ולכן תינתן לנאשם האפשרות לרצות את מאסרו בדרך של עבודות שירות.

ביחס לרכיב הפסילה בפועל, אני מוצא כי תקופת פסילה בת 18 חודשים תשקף מחד את לקיחת האחריות של הנאשם, את העובדה כי לחובתו ריצוי של תקופות פסילה נוספות מתיקים קודמים, ואת העובדה כי לחובתו גם הפעלת פסילה מותנית בפרשה זו שנוכח עברו המכביד תופעל במצטבר.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך של 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה והכל תוך שנתיים מהיום.

בית המשפט רושם בפניו את הצהרת הנאשם כמתואר לעיל וזאת במקום חתימה על התחייבות זו במזכירות בית המשפט.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 18 חודשים.

הפסילה תימנה מיום 16.9.20 עד נפסל הנאשם עד לתום ההליכים.

הפסילה עד לתום ההליכים בטלה.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה

של נהיגה בזמן פסילת רישיון נהיגה והכל תוך 3 שנים מהיום.

ה. מורה על הפעלת 6 חודשי פסילה מותנית אשר נגזרה על הנאשם ביום 16.12.18 בתיק

10155-10-16 בבית משפט זה לריצוי מצטבר לפסילה שנגזרה בסעיף ב' לעיל כך שבסה"כ

יירצה הנאשם 24 חודשי פסילה בפועל שימנו מיום 16.9.20 ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.

ו. גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות.

08:30 הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסר ביום 13.9.22 במשרדי הממונה על עבודות שירות בשעה לתחילת ריצוי עבודות השירות במיקום שנקבע בחוות דעת הממונה מיום 30.5.22.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"ב, 22 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.